

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 27466/2023
22.11.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиоца Основног јавног тужилаштва у Бечеју, против туженог АА из ..., кога заступа Стеван Косановић, адвокат из ..., ради заштите од насиља у породици, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 336/23 од 04.07.2023. године, у седници одржаној 22.11.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 336/23 од 04.07.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бечеју П2 27/23 од 10.05.2023. године, одређена је мера заштите од насиља у породици према туженом тако што му је забрањено свако даље узнемиравање ванбрачне супруге ББ из ... . Трајање ове мере одређено је у периоду од годину дана, с тим да мера може бити продужена све док не престану разлози због којих је одређена. Одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка и да жалба не задржава извршење.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж2 336/23 од 04.07.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба а пресуда Основног суда у Бечеју П2 27/23 од 10.05.2023. године потврђена. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао побијану пресуду на основу члана 408. Закона о причном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20) и утврдио да ревизија туженог није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, ванбрачна супруга туженог се дана 01.08.2022. године обратила полицији у Бечеју и том приликом изјавила да ју је муж ударио испод ока, на начин да нису видљиве повреде да ју је муж тукао по глави и да је гасио цигару у пределу пупка. Дана 08.10.2022. године тужени је поновио физичко и психичко насиље над својом ванбрачном супругом на тај начин што је тога дана дошао

кући под дејством алкохола, почео да дира супругу, да виче на њу и питао је: „шта хоћеш који курац од мене“, на шта му је супруга одговорила да је не дира након тога је тужени ударио песницом три пута у десно око те још два пута у пределу главе због чега је почела да крвари. Шутнуо ју је два пута у стомак, а потом је избацио напоље. ББ је након тога са двоје деце (... ћерком и бебом од ...) отишла код бабе туженог која живи у истој кући али у другој соби и у тој соби преспавале ноћ. Сутрадан када је тужени отишао на посао, ББ је са децом отишла пешке до ... код своје мајке. Тужени је дана 12.10.2022. године путем мобилног телефона разговарао са ББ и тражио да се она врати, почео да јој прети и да ће је опет тући када се виде у недељу, због чега је ББ прекинула тај позив и позвала полицију. Према туженом је наређењем ПУ Нови Сад, ПС у Бечеју од 01.08.2022. године изречена хитна мера забране да контактира жртву насиља – ванбрачну супругу и прилази јој у наредних 48 часова, а почев од 19,55 часова. Та мера продужена је решењем Основног суда у Бечеју 13.10.2022. године на период од 30 дана. Против туженог је поднета кривична пријава дана 18.10.2022. године због насиља који је извршио над оштећеном ББ дана 08.10.2022. године, а повреде које су јој нанете 08.10.2022. године су констатоване прегледом у Дому здравља Србобран од ординирајућег лекара при чему је констатовано да постоје лаке телесне повреде у виду хематома испод доњег капка. ББ се крајем фебруара 2023. године вратила код туженог у ..., тако да су они обновили ванбрачну заједницу. У међувремену се породила са трећим дететом.

При овако утврђеном чињеничном стању, полазећи од одредбе чл. 197. и 198. Породичног закона, првостепени суд је усвојио захтев за издавање заштитне мере. Из прибављеног извештаја Центра за социјални рад Србобран утврђено је да су односи међу брачним партнерима у извесној мери поремећени, да је било малтретирања од стране туженог према ванбрачној супрузи ББ, те да је изрицање заштитне мере сврсисходно у интересу жртве насиља. Против туженог се води и кривични поступак. При томе, првостепени суд закључује да насиље у породици подразумева свако оно понашање које одступа од стандарда уобичајених опхођења и комуницирања са чланом породице. Имајући у виду два догађаја која су напред назначена произлази да је тужила била физички угрожена а било јој је и угрожено душевно спокојство. Она се након тих догађаја иселила из породичне куће, потражила заштиту надлежних установа и институција. Потреба за превентивним деловањем налагала је да суд усвоји заштитну меру јер тужена ББ као жртва насиља није дужна да исто трпи. Имајући у виду чињеницу да између туженог и ББ постоји жеља за очувањем емотивне везе а која се касније манифестовала обнављањем ванбрачне заједнице живота не значи да у току трајања ванбрачне заједнице у ранијем периоду није било насиља те да је сврсисходно усвајање напред назначене заштитне мере.

Другостепени суд је у свему прихватио становиште првостепеног суда налазећи да заштитна мера пружа извесну могућност спречавања даљег или поновног извршења насиља у породици те да ће се њоме обезбедити нужна заштита физичког и психичког интегритета, здравља, личне безбедности жртве насиља као и да може деловати превентивно ради спречавања предузимања других видова насиља од стране туженог. Закључио је да се сврсисходност изречене мере не доводи у питање чињеница да је према утврђењу првостепеног суда у међувремену обновљена заједница живота између туженог и жртве насиља.

По оцени Врховног суда, правилно су нижестепени судови оценили да је усвајање мере заштите од насиља у породици оправдано и сврсисходно а све ради спречавања будућег насиља које би се могло манифестовати у неком од облика који су били предузети према жртви насиља од стране туженог. Изречена мера заштите од

насиља у породици може позитивно утицати на понашање туженог и спречити га у даљем поновном извршењу насиља а све у циљу нужног обезбеђивања заштите физичког и психичког интегритета, здравља и личне безбедности његове супруге ББ као жртве насиља. Стога се сврсисходност изречене мере не може довести у питање при оцењеној ситуацији понашања туженог у претходном периоду.

Наводима из ревизије не доводи се у питање правилност донете одлуке изречене мере заштите од насиља у породици јер из изведених доказа произлази да је описаног насиља било, да је констатовано у медицинској документацији а да је утврђено и на основу извештаја који је прибављен од стране надлежног Центра за социјални рад као и других изведених доказа. Чињеница да је ванбрачна заједница између жртве насиља и туженог обновљена, да између њих постоји жеља за очување емотивне везе не указује на чињеницу да та околност може да буде мерило да није било неопходно изрицање назначене заштитне мере. Понашање које је окарактерисано као насиље у породици, јасно је описано у чињеничном опису радње у пресуди суда које од стране туженог није оповргнуто у току трајања поступка нити је доказано да таквог насиља није било.

Имајући у виду све напред изнето, на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић